

Shri Shahu Chhatrapati Shikshan Sanstha's
SHRI SHAHAJI CHHATRAPATI MAHAVIDYALAYA
 2968, 'C' DasaraChowk, Kolhapur-416 002.

Estd. 1971

Affiliated to - Shivaji University, Kolhapur-416 004, Maharashtra
 Accredited by NAAC (3rd Cycle) with Grade 'A' (CGPA-3.13)

Website : www.shahajicollege.ac.in

Prin. Dr. R. K. Shanediwan - M.A. B.Ed. Ph.D.NET (Marathi) B.J.

E-mail : sscm34.cl@unishivaji.ac.in

Phone : (O) (0231) 2644204, (M) 9960995888

जा. क्र. : एसएससीएम/फा — /573/ २०२४-२५

दिनांक : २३/०९/२०२४

प्रति,

मा. अर्थशास्त्र विभाग प्रमुख

महावीर महाविद्यालय, कोल्हापूर.

विषय: निबंध स्पर्धेसाठी निबंध पाठवण्याबाबत

महोदय,

आपल्या महाविद्यालयामध्ये अर्थशास्त्र विभागामार्फत संपन्न होत असलेल्या 'विकसित भारत @2047' या संकल्पनेवर आधारीत निबंध स्पर्धेसाठी आमच्या महाविद्यालयातील अर्थशास्त्र विभागाकडून दोन विद्यार्थ्यांचे निबंध पाठवत आहोत. तरी आपण त्याचा स्विकार करावा. ही नम्र विनंती.

कळावे,

- १) दृष्टिकोन विश्लेषण
- २) व्यापक राजनीतिक विश्लेषण

आपला विश्वासू

२०२४-२५

प्राच्यर्थी,

श्री शहाजी छत्रपती

डॉ. महावीर महाविद्यालय, कोल्हापूर.

Received
✓
24/09/2024

Dr. Sujata Jitendra Patil
Head
Department of Economics
Mahavir Mahavidyalaya, Kolhapur.

श्री द्वारात्रि दुर्गापूजा

महापूजा

तमसा मोक्ष कोल्हापुर

नाम - हेमा अशवंत कालिंग

दृष्टि - चिकित्सक तज्ज्ञ वैदिक, ता. एवं पर्वती र दिव्यांग उपर

हमेरी क्रमांक - ५३

गोपनीय नं. ७२१६७३८५९५

संभावा - अधिकारी

विविधत्वेन दब्देता
भास्त्रा भास्त्रदेश प्रभास्त्र
विविधत्वेन दब्देता
रुदी भास्त्रायी भास्त्र

निबंधाचा विषय

विकसित भारत संघी व आवृत्ती

प्रस्तावना :

सन १८५८ मध्ये ब्रिटीश लोक इस्ट इंडिया कंपनीच्या स्वक्षेपात भारतामध्ये व्यापार करायला आले. महाराजी एलिझाबेथ लिंग (पहिली) ने समंत केलेल्या १८५८ र्या सनदेअंतर्वर्ती भारतात व्यापार करण्याचा आधिकार कंपनीला मिळाला होता. १८५७ ऑगस्ट ३१ रोजी भारताला स्वातंत्र्य मिळेपर्यंत हा सत्ता कारभार काराम होता.

स्वातंत्र्य मिळाल्यानंतर राज्याघटनेची गरज भासू लागली. सन १८४८ मध्ये या उद्देश्याकारिता सविद्यान समा द्यावन करण्यात आली आणि रुद्यानेवारी १८५० रोजी भारताची स्वतंत्र अस्री राज्याघटना उन्नित्वात आली.

भारताचा पहिला स्वातंत्र्य दिन

भारताचा पहिला स्वातंत्र्य दिन ३१ डिसेंबर १९४७ साली झाला. भारताचे पंतप्रधान जवाहरलाल नेहें यांनी देशाचा तिरंगा धवज फडकवला. ता स्वातंत्र्य दिन सोहळा लाल किल्ल्यावर झाला. तेंहापासून दरवर्षी भारताचे पंतप्रधान लाल किल्ल्यावर तिरंगा धवज फडकवतात. १९५७ ऑगस्ट ३१ रोजी भारत हा प्रिटीश राजवटीतून स्वतंत्र झाला. नवी दिल्लीतील लहिरी गोवर्द धवज फडकवून आला. भारताचा पहिला स्वातंत्र्य दिन त्या ३७२ पुरुष आणि स्त्रियांना समर्पित आहे, ज्यांनी आपल्या माहूमुमीला मुक्त करव्यासाठी आपल्या प्राणाची आहूती दिली.

" खर पाहता आपला देश हा अनादी काळापासून सासुहृद आणि संपन्न आहे. आपली भूमी ही साधु सताची आणि बहुधी मुनीच्या, मलापुकधांच्या पदरपशाने पावन क्षालेली भूमी असून आपणास विपुल अद्य संपदा व साहित्य संपदा लाभली आहे. वैश्वास्त्र, पुराण सारखी महान मृद्य इये निर्मिती आहे. "जगाला हेवा वाटाका जिसा डिपला देश होता, आहे. विविधतबो नटलेला व संस्कृती प्रधान हा आपला देश असून मुळ संस्कृती ही "सिंधु संस्कृती" आणि आपला मुळ व्यवसाय म्हणजे पश्च पालन आणि शोती होय. शोती प्रधान आणि आपली उर्ध्ववरस्था उपसल्यामुळे आपण अनादी काळापासून आरमानी, सुलतानी संकटाचा सामना करीत आज पावेतो खंडीरपणे उभे उजाहीत.

अगदी कोरीना सारखण्या जागतिक महा संकट काळात अगदी जगातील चांगल्या-चांगल्या महासत्तांची पाचवार भागली, असतांना ही अनुली वरेच देश कोरीनाच्या महामारीच्या भीटेतून सावरलेले जाहीत, अशा ही परिस्थित आपण तग दृश्य घसली आणि आपल्या भारत देशाची उर्ध्ववरस्था ही संभाळली हे विक्रीष असून आगामी काळात काढी ठेस निर्णय व सुकारणा करून आपणास "आत्मनिर्भर भारत" बनविले ही काळाची गरज आहे.

कधी काळी आपल्या देशात सोन्याच्या द्युर निघत होता असे म्हटले जाते, आणि हे खोटे ही नाही पण परकिय आक्रमणाने व राजकिय झटक व्यवस्थेने आपल्या देशाला दुःखात्या खाईत लोटले आहे ही विसरून चालणार नाही आणि अशा परिस्थिती आज आपल्या देशाला आपल्या पुढे न्यायचे आहे." अब नही ते कब नहीं अशी आपल्या भारत देशाची उर्वरस्था झोलेली आहे.

"आत्मनिर्भर भारत" म्हणजे योडक्यात स्वालंबी दुसर्यावर न विसंबून राहनरा अगदी टिककांचे ही देच श्वजन लेते, महानु तर श्वदेशी आणि श्वराज्याची संकल्पना मांडली होती की जीवंसंकल्पना उद्दृत्या शतकात छंपती शिवरायांनी आभिप्र॒त होती. आपणास छंपतींत्या श्वराज्याची संकल्पना मुळात समजलीच नाही. श्वराज्य म्हणजे केवळ श्वतःचे शाज्य रवेदेच नाही तर, आर्थिक, सामाजिक व संश्लेषणात्मक हृष्टा, सक्षम, कुण्यावर ली विसंबून न राहणारा महाभून तर शाज्यांनी राजाचा रक्षणार्थ व्यक्षम आरमार व शोती याची अंचनावर अर देऊन शोती प्रधान उर्ध्ववरस्था सरक्षम कृत्यासाठी शेतकरी व शेतहिताचे महत्वपूर्ण निर्णय महाराजांनी घेतले होते.

वेरोजगारी द्वारा करण्यासाठी प्रभावी निर्णय घेणे आवश्यक आहे. आजही आपणास आपली अर्द्धव्यावस्था मजबूत करण्यासाठी व शेती उद्योग व्यवसाय मजबूत करणे रोजगारात्मा संघर्षा उपलब्ध करण्या-साठी प्रभावी निर्णय घेणे आवश्यक आहे. आणि, आपले आजचे पंतप्रधान मा. नरेंद्रने मोठी यांत्र्यांची दीर्घात्मक निर्णयावळुन लक्षात घेते कि त्यांची वाच-वाट्चाल आत्मनिर्भर मारत व विश्वाचे नेतृत्व करण्यात्त्वा दिशेने होत आहे.

सर्व अप इंडिया, मेक इन इंडिया, मेड इन इंडिया, वर्सन लक्षात घेते कि आपणा निर्मिती क्षेत्राला प्राधीन्य देत आहोत. पुरी निर्मिती क्षेत्रांमध्ये आपणा इतर राष्ट्रांवर विसंबुद्ध लोतो, महाराजे उद्योगांची द्विग्रातील लागणारी साईन स्यामुग्दी, कल्प माल, वीज निर्मिती औषध निर्मिती इत्यादी सारख्या क्षेत्रात आपणा इतरावर महानेही विन वर अवलंबुन रहावे लागत ठोते, आणि त्यामुळे जगात लोकसंख्येन मोठा असून ही चीज जगाशी स्पष्टी करीत आहे, आणि त्याकरिता आपणास देवी उद्योग द्वारे व लघु उद्योग विकासावर भर देते आधिक आवश्यक आहे. देवांमध्ये परदेवती गुंतवणूक वाढपुन रोजगारांच्या आधिक संहया निर्माण करणे आवश्यक आहे. आणि त्या दिशेने आपली वाट्चाल हि दिसत आहे. कोरीना काळात तर आपणा प्रभावी लंस तयार करणे जगातील अनेक विविध देवांना पुरविली. हि ख्या असून जागीतिक स्तरावरती आपली "आत्मनिर्भर" मारताची पायाभवणी आहे.

उद्योग उभारणी प्रत्येक हि संज्ञात व्हायला हवी. केवळ मुंबई बंगलोर, चेन्नई, हैदराबाद किंवा पुणे या शहरांना केंद्र बिंदु मानवांचालनार नाही; अनेक छोट्या संज्ञांनी आपल्या अनेक छोट्या-मोठ्या जिल्ह्यांमध्ये किंवा बाहरामध्ये विविध प्रकारचे उद्योग - डाक्टोरी-परवानगी किंवा चालना द्वारूला हवी, तर आपल्या मारत देवांता आर्थिक उत्पन्नात महानेच अर्द्धव्यावस्थेस चालना मिळते. तर सरकारी मोठ-मोठ्या कारखाने असे नव्हेतर छोटी-मोठी व्यवसायावर लक्षा केंद्रित करणे आवश्यक आहे.

आज "आत्मनिर्भर भारत कडे" वाट्चाल करीत आसतो ना अनेक प्रकारची आठाने डी मोठ्या प्रभावात उसावार आहेत, आणि व्यंदीचा ही अभाव द्वारा कराता लागणार आहे, आज आपल्या देवांत वेरोजगारीचे प्रभाव फार मोरं असून तकणाचा मीठा समूह हा वेरोजगार आहे.

आपण 2022 व 2023 मध्ये महाराष्ट्रमध्ये झालेली चोलिस मरतीची परीक्षा असेल किंवा तलाई पदाची मरतीची परीक्षा असेल या मरती प्रक्रियेसाठी अनेक उत्त्व शिक्षित तकांजी ही आगे घेतला जेताः या इंजिनिअरिंग सारख्या उत्त्व शिक्षित तकांजी ही आगे घेतला जेताः या कून लक्षात येते कि आपल्या भारत देशांमध्ये वेरोजगारीचे प्रमाण किती मोठ्या प्रमाणावर आहे. याला कारण म्हणजे आपल्या भारतीय शिक्षणे न्यकरणेमस्त्ये दम नसावा, किंवा विद्यार्थी तज्जीडिस तयार नसावेत. आत्मनिर्भर बनवासाठी आपण जेविक विविधेकर उद्याहारित असाणा-या राष्ट्रांचा आदर्श घेगे गरजेचे आहे. उदा.... अमेरीका ला अर्थव्यवस्थेच्या बाबतीपैकी अनेक राष्ट्रांच्या ठुळेनेत आधिका-आधिका विख्यावर आपल्याला दिसते. आपल्याला त्यानंतर येण उपर्युक्त येण हा अर्थव्यवस्थेत जागितीत दृथरांवर आपल्याला हुसारा क्रमावर वर दिसूब येतो, या उशा अनेक बळाबूद्य राष्ट्रांचा आपण आदर्श घेणे २५० या दातकामध्ये आधिक गरजेचे वाटते. येथे पाहिले तर आज ही आपल्या देशाला आत्मनिर्भर भारत बनविणे अवघड नसून फक्त राजकिय व समाजातील सइसविदिके कुटुंबीची गरज आहे. आज ही आपण नाती पातीच्या राजकारणात व भेदभेदात न गुरफता. प्रत्येकाने एकीमान देण्यासाठी नव्हे तर आपल्या स्वतःच्या विकासाठी जरी प्रयत्न केले तरी आपण उनापला देश आत्मनिर्भर झाल्याशी वाय राहणार नाही. आपल्यापासून मुळां-मुळींनी केंद्रार शिक्षण द्या. त्यांच्या आवडी निवडी हुसार कुलांना विकू द्या. फालू राजकारण मार्गे न लागता शिक्षण व व्यवसायाकूर भर दिला पाहिजे. शिक्षण द्येगात ही आमुलाच बदल घेणे गरजेचे आहे तस्य शिक्षणाचा उद्देश्य सफल होईल. शिक्षण द्येगातील गुन्हेगारी व बाजारीकरण रोखण्यासाठी सरकारला कठोर पाऊले उचलावी लागणा आहेत. इतर ठिकाणी खाजगीकरण ला आपण विरोध करते मग शिक्षण द्येगाच्या बाबती का असे नाही कारण ही मुठभ्र द्यनु घडव्यात्या हाती आहे, आणि म्हणून द्ये राजकारण हीत नाही. कधीकाऱ्यी तक्षशिला; नालंदा सारखे विकविद्यान विद्यापिठे उसकाशा देशांनी आज ची अवस्था काय आहे. आज शिक्षण बाजार भांवामध्ये विकल जात आहे, संगकी शिक्षणाचा बाजार करून देण ठेवले ला आहे. आज आपल्या देशाचे पंतप्रधान मा. मोदीजींचा मुळा योजने समवेद्यी अतिशय रुद्धी निर्णय असूज प्रत्येकाने केवळ सरकारी नोकरीता मार्गे न लागता व्यवसाय व व्योतीवर आधिक भर दिला पाहिजे. आज योतीला ही सोन्याचे दिवस आहेत, फक्त आष्टुनिकू तंत्रज्ञानाचा व योग्य पिक पहळवीचा वापर करून आपण आपेले आयुष्य सुख सुमृद्धी कठ शकल.

2047 में मेरा भारत

विकसित देशों की सूची में
पहुँचेगा। मेरा देश,
सभी द्वितीय सम्भाली कर,
करेगा 2047 में प्रवेश।

सुरक्षित होंगी सुमारे
दुर्घटन छान-छार कापेंगे,
भारतीय संव्य क्रांति के आगे,
सभी दुर्घटन आगे आंगे।

ज्ञान-कृज्ञान के द्वारा में
प्रगति होंगी चहुँ और,
भारत विश्वशुल्क बनेगा।
सब देखेंगे इसकी ओर।

सत्यनिष्ठा के साथ जीवनिर्भरता
को अपनाना है,
2047 तक विश्व में भारत को
को हिन्दूर सा चमकाना है।

2047 तक भारत अपनी खास जगह बनाएगा।
रक्ता, अखड़ता और धर्मनिरपेक्षता का
सबको पार पढ़ाएगा।

आयुर्वेद और विज्ञान मिल कर
अपना चमत्कार दिखाएंगे,
भारत में सभी दम हैं,
दुनिया को बतलाएंगे।